

Холодне пробачення

Тетяна Даніленко

Насниться посмішка мені,
В душі розчинить спокій...
Позбавлюся кохання мук,
Його підступних зрад...
Серед гірких болючих слів
Обрав ти наджорстоке,
Смарагд кохання не зберіг
Серед пустих принад...

Відроджуючись кожен день,
Від болю знов вмираю
І віддаляюсь в чужину,
У холод самоти...
Для тебе у біді своїй
Пробачення шукаю —
Та, як в засланні, день і ніч,
Блукаю в пустоті...

Та все ж, затупиться клинок
Змагань непереборних,
І жало злоби та образ
Отрутою ввійдє —
На душу ляже, ніби сніг,
Пробачення холодне
І заморозить сльози снів,
А посмішка спасе...
18-19. 11. 2025

Ілюстрація — картина Едварда Мунка "Одинокі", 1935

